

- b) Összeegyeztethető-e a visszatérési irányelv (16) preambulumbekzdésével, 15. cikkének (1) bekezdésével, összhangban a Charta 6. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, ha a harmadik országbeli állampolgár őrizetbe vételére kizárólag azért kerül sor, mert kiutasítás hatálya alatt áll, és anyagi fedezet hiányában saját magáról (szállásáról és ellátásáról) gondoskodni nem tud?
- c) Összeegyeztethető-e a visszatérési irányelv (16) preambulumbekzdésével, 15. cikkének (2) bekezdésével, összhangban a Charta 6. cikkével, 47. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, hogy a *de facto* fogva tartást megvalósító elhelyezésről nem születik őrizetbe vételt elrendelő határozat, az őrizet elrendelése és fenntartása jogszerűségére vonatkozó jogorvoslat nem biztosított, és a *de facto* őrizetre a szükségesség és arányosság, őrizet alternatíváinak vizsgálata nélkül került sor?
- d) Értelmezhető-e úgy a visszatérési irányelv 15. cikkének (1), (4)–(6) bekezdése, (16) preambulumbekzdése, összefüggésben a Charta 1., 4., 6. és 47. cikkével, hogy azokat sérti, ha az őrizetre úgy kerül sor, hogy annak pontos időtartama, beleértve annak végső időpontját, nincs meghatározva?
- e) Értelmezhető-e úgy az uniós jog, hogy a tagállami bíróság ideiglenes intézkedésként kötelezheti a hatóságot arra, hogy a közigazgatási per befejezéséig a harmadik országbeli állampolgár részére őrizetnek nem minősülő, tranzitzióán kívüli tartózkodási helyet jelöljön ki abban az esetben, ha nyilvánvaló, hogy jogellenes fogva tartásról van szó?

5./ [hatékony jogorvoslat a kiutasítási célországot módosító döntés vonatkozásában]

Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelvnek a „kiutasításhoz kapcsolódó határozatokkal” szembeni hatékony jogorvoslat biztosítására vonatkozó 13. cikkét összefüggésben a Charta 47. cikkével, hogy a célországot módosító határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmet legalább egyszer bíróságnak kell felülvizsgálnia abban az esetben, ha a tagállami jogszabály által biztosított jogorvoslat nem minősül hatékonynak?

⁽¹⁾ HL 2013., L 180., 60. o.

⁽²⁾ HL 2013., L 180., 96. o.

⁽³⁾ HL 2008., L 348., 98. o.

A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) által 2019. december 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SA és SA junior kontra Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság és Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

(C-925/19. sz. ügy)

(2020/C 161/28)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Az alapeljárás felei

Felperesek: SA és SA junior

Alperesek: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság és Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1./ [új elfogadhatatlansági ok]

Értelmezhetőek-e a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (átdolgozás) szóló 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ (a továbbiakban: eljárási irányelv) 33. cikkének az elfogadhatatlan kérelmekre vonatkozó rendelkezései oly módon, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely szerint a menekültügyi eljárásban elfogadhatatlan az olyan kérelem, amely szerint a kérelmező olyan országban keresztül érkezett, ahol üldözésnek vagy a súlyos sérelem veszélyének nincs kitéve, vagy ha abban az országban, amin keresztül Magyarországra érkezett, a megfelelő szintű védelem biztosított?

2./ [menekültügyi eljárás folytatása]

- a) Úgy kell-e értelmezni az Alapjogi Charta (a továbbiakban: Charta) 18. cikkével összefüggésben az eljárási irányelv 6. cikkét, 38. cikkének (4) bekezdését, valamint a nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásának kötelezettségét előíró (34) preambulumbekendését, hogy a tagállami menekültügyi hatóságnak biztosítania kell a kérelmező részére a menekültügyi eljárás megindításának lehetőségét olyan esetben, amikor az 1. pontban hivatkozott elfogadhatatlansági okra hivatkozással nem vizsgálja meg érdemben a menedékkérelmet, és a kérelmezőt kiutasítja a harmadik országba, amely azonban nem fogadja vissza a kérelmezőt?
- b) Ha a 2. a) kérdésre igen a válasz, akkor mit jelent pontosan ez a kötelezettség? Új menedékkérelem benyújtásának lehetővé tételét az eljárási irányelv 33. cikke (2) bekezdésének d) pontja és 40. cikke szerinti ismételt kérelemre vonatkozó negatív következmények alkalmazásának tilalmával, vagy a menekültügyi eljárás hivatalbóli megindítását/folytatását?
- c) Ha 2. a) kérdésre igen a válasz, akkor figyelemmel az eljárási irányelv 38. cikkének (4) bekezdésére is, ebben az új eljárásban a tagállam változatlan ténybeli helyzet esetén vizsgálhatja-e újból a kérelem elfogadhatatlanságát is (tehát lehetőség van-e az eljárási irányelv III. fejezetében szereplő bármilyen típusú eljárást, pl. újból elfogadhatatlansági okot alkalmazni) vagy érdemben kell megvizsgálni a menedékkérelmet a származási ország vonatkozásában?
- d) Következik-e a Charta 18. cikkével összefüggésben értelmezve az eljárási irányelv 33. cikkének (1) bekezdéséből és (2) bekezdésének b) és c) pontjából, továbbá a 35. és 38. cikkeiből, hogy az elfogadhatatlansági ok alkalmazásának, azaz az ezen alapuló döntés meghozatalának konjunktív feltétele a harmadik ország általi visszavétel, vagy ezen feltétel teljesülését elengedő csak az ilyen döntés végrehajtásánál vizsgálni?

3./ [tranzitória mint menekültügyi őrizet]

E kérdések akkor relevánsak, ha a 2. pont alapján a menekültügyi eljárást folytatni kell.

- a) Úgy kell-e értelmezni az eljárási irányelv 43. cikkét, hogy azzal ellentétes az a tagállami szabályozás, amely lehetővé teszi azt, hogy a kérelmezőt négy hét után is a tranzitóriában tartsák fogva?
- b) Úgy kell-e értelmezni az eljárási irányelv 26. cikke alapján alkalmazandó a nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról (átdolgozás) szöveg 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ (a továbbiakban: befogadási irányelv) 2. cikkének h) pontját összhangban a Charta 6. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, hogy annak értelmében az eljárási irányelv 43. cikke szerinti négyhetes időtartamot meghaladóan őrizetnek minősül az alapügyhöz hasonló körülmények fennállása mellett (az önkéntes távozás semmilyen irányban nem lehetséges jogszerűen) a tranzitóriában történő elhelyezés?
- c) Összeegyeztethető-e az eljárási irányelv 26. cikke alapján alkalmazandó befogadási irányelv 8. cikkével az, hogy az eljárási irányelv 43. cikke szerinti négyhetes időtartamot meghaladóan a kérelmező őrizetbe vételére kizárólag azért kerül sor, mert anyagi fedezet hiányában saját magáról (szállásáról és ellátásáról) gondoskodni nem tud?
- d) Összeegyeztethető-e az eljárási irányelv 26. cikke alapján alkalmazandó befogadási irányelv 8–9. cikkeivel az, hogy az eljárási irányelv 43. cikke szerinti négyhetes időtartamot meghaladó *de facto* fogva tartást megvalósító elhelyezésről nem születik őrizetbe vételt elrendelő határozat, az őrizet elrendelése és fenntartása jogszerűségére vonatkozó jogorvoslat nem biztosított, a *de facto* őrizetre a szükségesség és arányosság, őrizet alternatíváinak vizsgálata nélkül került sor, és az őrizet pontos időtartama, beleértve annak végső időpontját, nincs meghatározva?
- e) Értelmezhető-e úgy a Charta 47. cikke, hogy a tagállami bíróság ideiglenes intézkedésként kötelezheti a hatóságot arra, hogy a közigazgatási per befejezéséig a harmadik országbeli állampolgár részére őrizetnek nem minősülő, tranzitórián kívüli tartózkodási helyet jelöljön ki abban az esetben, ha nyilvánvaló, hogy jogellenes fogva tartásról van szó?

4./ [tranzitzió mint idegenrendészeti őrizet]

E kérdések akkor relevánsak, ha a 2. pont alapján nem a menekültügyi eljárást, hanem az idegenrendészeti eljárást kell lefolytatni.

- a) Úgy kell-e értelmezni a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról szóló 2008. december 16-i 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: visszatérési irányelv) (17), (24) preambulumbekzdését és 16. cikkét, összhangban a Charta 6. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, hogy annak értelmében személyes szabadságtól való megfosztásnak minősül az alapügyhöz hasonló körülmények fennállása mellett (az önkéntes távozás semmilyen irányban nem lehetséges jogszerűen) a tranzitzióban történő elhelyezés?
- b) Összeegyeztethető-e a visszatérési irányelv (16) preambulumbekzdésével, 15. cikkének (1) bekezdésével, összhangban a Charta 6. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, ha a harmadik országbeli állampolgár őrizetbe vételére kizárólag azért kerül sor, mert kiutasítás hatálya alatt áll, és anyagi fedezet hiányában saját magáról (szállásáról és ellátásáról) gondoskodni nem tud?
- c) Összeegyeztethető-e a visszatérési irányelv (16) preambulumbekzdésével, 15. cikkének (2) bekezdésével, összhangban a Charta 6. cikkével, 47. cikkével és 52. cikkének (3) bekezdésével, hogy a *de facto* fogva tartást megvalósító elhelyezésről nem születik őrizetbe vételt elrendelő határozat, az őrizet elrendelése és fenntartása jogszerűségére vonatkozó jogorvoslat nem biztosított, és a *de facto* őrizetre a szükségesség és arányosság, őrizet alternatíváinak vizsgálata nélkül került sor?
- d) Értelmezhető-e úgy a visszatérési irányelv 15. cikkének (1), (4)–(6) bekezdése, (16) preambulumbekzdése, összefüggésben a Charta 1., 4., 6. és 47. cikkével, hogy azokat sérti, ha az őrizetre úgy kerül sor, hogy annak pontos időtartama, beleértve annak végső időpontját, nincs meghatározva?
- e) Értelmezhető-e úgy az uniós jog, hogy a tagállami bíróság ideiglenes intézkedésként kötelezheti a hatóságot arra, hogy a közigazgatási per befejezéséig a harmadik országbeli állampolgár részére őrizetnek nem minősülő, tranzitzióán kívüli tartózkodási helyet jelöljön ki abban az esetben, ha nyilvánvaló, hogy jogellenes fogva tartásról van szó?

5./ [hatékony jogorvoslat a kiutasítási célországot módosító döntés vonatkozásában]

Úgy kell-e értelmezni a visszatérési irányelvnek a „kiutasításhoz kapcsolódó határozatokkal” szembeni hatékony jogorvoslat biztosítására vonatkozó 13. cikkét összefüggésben a Charta 47. cikkével, hogy a célországot módosító határozat ellen benyújtott jogorvoslati kérelmet legalább egyszer bíróságnak kell felülvizsgálnia abban az esetben, ha a tagállami jogszabály által biztosított jogorvoslat nem minősül hatékonynak?

⁽¹⁾ HL 2013., L 180., 60. o.

⁽²⁾ HL 2013., L 180., 96. o.

⁽³⁾ HL 2008., L 348., 98. o.

A Győri Ítéltábla (Magyarország) által 2019. december 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – JZ kontra OTP Jelzálogbank Zrt. és társai

(C-932/19. sz. ügy)

(2020/C 161/29)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Győri Ítéltábla

Az alapeljárás felei

Felperes: JZ

Alperesek: OTP Jelzálogbank Zrt., OTP Bank Nyrt., OTP Faktoring Követeléskezelő Zrt.